

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 62
ט"ו שבט תש"ע
בשלה

כל הטולר שירת
הים בשלחה
(ובעצמו מרגיש כי הוא
ניצול ופרעה וחילו לבנו
בים וטולר שירה)
לכפרין לו
כל עונותיו.
~ הרי לקצץ ~

זמני השבת;
בניסת השבת; 16:51
יציאת השבת; 17:51

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"כי אני ה', רפאך" (שמות, ט"ו, כ"ו)

כל המצוות הן כרפואה שהאדם חייב לסמוך בה על הרופא המומחה, שקודם כל צריך ליטול את התרופות לפי הוראות, ורק לאחר מכן, אם ירצה יוכל גם ללמוד ולהתעמק על טעמן וסודן, אבל ראשית יש לקיימן במלואן בלי התחכמויות.

אמר הרופא: "זה הסבר ארוך... אני אצטרך להסביר לך מהי סיבת המחלה והשלכותיה, מהו הפניצילין, וכיצד הוא מבריא את החולה, ועד שההרצאה תסתיים ותבין הכל על בוריו, מי יודע אם תהיה עוד בחיים...? סמוך עליי, השט את זרועך והרשיני להציל את חיך. אחר כך, אסביר לך הכל כרצונך."

וזהו שאמר הכתוב: "אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך, והישר בעיניו תעשה, והאזנת למצותיו, ושמרת כל חקיו כל המהלה אשר שמתי במצרים, לא-אשים עליך, כי אני יהוה, רפאך."

כאותו מעשה באדם משכיל בר דעת, שהיה תמיד חייב להבין כל דבר ולעמוד על טיבו, כיצד פורחים הפרחים? וכיצד עפות הציפורים? ומדוע השמים כחולים? ומדוע הלחם משביע? התעניין ולמד והחכים. יום אחד חלה ומצבו התדרדר. בא הרופא ומצאו בסכנת חיים. מיהר להכין מזרק בכדי להזריק זריקת פנצילין להציל את חייו. כשראה כך החולה המשכיל אמר לרופא: "עצור! מה אתה עושה?! אני רוצה להבין איך זה פועל!?"

"הדצון לטעת
אילנות נובע
מהחשק להיטיב
לדורות הבאים"

הדב קוק

אף על פי כן, התעקש המלומד ואמר: "איני עושה דבר בלי להבין איך הוא פועל". שראה הרופא שאין לו בריר התחיל להסביר לחולה כיצד פועלת התרופה... ובנתיים עצם החולה את עיניו והלך לעולמו.

וזהו מה שאומר הקב"ה לבניו "כי אני ה' רופאך" - דע לך שהמצוות הן כרפואה, כשם שהחולה צריך מיד לקחת קודם את התרופות, כך המצוות צריכים לקיימן לאלתר בכדי להחיות את נפשינו.

~ מתוך לבוש יוסף ~

"וידעו מצרים כי-אני ה'" (שמות, ז', ה')

הכיצד ידעו, אם מתים הם כעת?

וביאר: רגע אחד לפני שימותו, ידעו שיש בורא עולם! הסבירו המפרשים שאין הקב"ה מגלגל עונש קשה בתורת נקמה, ח"ו, אלא רק כדי שע"י העונש יכיר את ה'. ואם מושגת המטרה במה שנקרא מעשי היום-יום, אזי מסיר מעליו האפשרות לעונשים קשים וכשכבר מכיר את ה', ה"ז נפלא מאוד, שע"ז זוכה להיות עבד ה'.

~ אבן עזרא ~

"והישר בעיניו
תעשה"
מהו הישר בעיני ה'?
זה משא ומתן עם
חברו באמונה.
שכל מי שנושא
ונותן באמונה
ורוח הבריות נוחה
הימנו מעלין עליו
כאלו קיים כל
התורה כולה.
~ מנחם לנדל ~

אתה לא תרנגול...

ישנו משל יפה הממחיש לנו את אחת הסיבות מדוע איננו מרגישים את הרוממות והטעם הנפלא שבעבודת ה'...

פעם עבר ציד אחד ליד כפר, ושם ראה לול גדול של תרנגולות, ובתוך הלול הוא רואה לתדהמתו נשר ענק וגדול. הוא לא הבין מה עושה הנשר הגדול בין התרנגולות.

הוא ברר את הענין, ומעשה שהיה כן היה: האכר הפשוט ראה אפרוח שחור זרוק על הרצפה. הוא לא הבין בעופות ולא ידע שאפרוח זה הוא גוזל של נשר. לקחו והכניסו ללול יחד עם התרנגולות. וכך גדל הנשר, וכל הזמן ראה רק תרנגולות, ומתוך כך התנהג כמותן. הוא לא ניסה לעוף, ונשאר לחיות על הקרקע כתרנגולת.

אותו צייד היה מומחה לעופות. הוא ראה לפניו נשר יפה, בעל כוחות עצומים להמריא עד לשמים, להרקיע שחקים. חז"ל מספרים לנו, שהנשר הוא מלך העופות כי הוא עף גבוה מעל כל העופות, עד כדי כך שהכנפים שלו נשרפות מחום השמש, ואז הוא יורד למטה. ואלו הנשר הזה שלפניו חי על הקרקע עם התרנגולות ומקרקק קוקוריקו..."

נכמרו רחמיו של הצייד על הנשר. מה עשה? אמר לבעל הלול: "האם אתה מוכן למכור לי את "התרנגולת השחורה"? אמר לו: "כן, לפי משקל..." הניח את הנשר הענק על המשקל, קיבל תמורתו 20 שקלים, והצייד הלך לדרכו עם הנשר בידו.

כשהנשר היה מחוץ ללול, הוא לא ניסה לעוף, וזאת משום שהתרגל עם התרנגולות.

בזריחת השמש לקח הצייד את הנשר להר גבוה ולחש לו באזנו: "אתה לא תרנגול, אתה נשר", ודחף אותו. הנשר מיד השתמט בכנפיו ועף, וכך פעם ועוד פעם עד שעף לשמים והרקיע שחקים.

רבתי! אנחנו גדלנו עם כל מיני "תרנגולות": מכלת, לחם, מעדנים, מס הכנסה, מע"מ, עתון, חדשות... התרגלנו לחיות עם תרנגולות בלול.

צריכים ללחוש לכל יהודי: אתה לא תרנגול, אתה נשר. אתה בן של הקב"ה, אתה הבדלת מאנוש לעמוד לפני ה' ולשרתו.

~ הרב ניסים יגן ~

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

דיני קריאת שמע

וברכותיה (המשך)

בעניין קריאת שמע משלו חכמים במדרש (וקרא רבה כ"ז ז'): משל למלך ששלח צו מלכות שלו למדינה. מה עשו בני המדינה, עמדו על רגליהם ופרעו את ראשיהם וקראוהו באימה וביראה ברתת ובזיע. אמר הקב"ה לישראל צו מלכות זה שלי, לא הטרחתי עליכם ולא אמרתי שתהיו קוראים קריאת שמע, לא עומדים על רגליכם ולא פורעים את ראשיכם, אלא (דברים ז' ז') **"בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך"**.

ואע"פ שאין צריך לפרוע ראש ולא לעמוד כשקוראים קריאת שמע, מכל מקום צריך לקוראה באימה ביראה ברתת ובזיע, שהרי סוף סוף מקבל הוא על עצמו עול מלכות שמיים! ובוודאי שלא יקראנה בחטיפה או במרוצה, אלא במיתון מילה במילה.

ולמרות שאנו קוראים קריאת שמע בכל יום בוקר וערב, וההרגל והשגרה מרחיקים הכוונה, כבר דרשו חכמים על הפסוק (שם שם ז') **"אשר אנכי מצוך היום"** שלא יהיו בעיניך כצו מלך ישן שאין אדם מחשיבו, אלא כצו מלך חדש שהכל רצים לקרותו.

כדי לעורר את הכוונה נוהגים לקרוא קריאת שמע בקול רם, ולכל הפחות פסוק ראשון שבו עיקר הכוונה.

עוד נהגו לתת ידיהם על פניהם בקריאת פסוק ראשון כדי שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו מלכוון.

ונזכה לקבל על עצמנו עול מלכות שמים מתוך יראה וכוונה.

אברך בן תורה נכנס למרן בעל "קהלות יעקב" זצ"ל, לקבל הדרכה בלימוד. ישב רבינו ובמשך שעה ארוכה הדריכו בסדרי הלימוד ובדרכיו, באר היטב, בהם כלל את כל השיטות הקיימות בלימוד, ואיזו מהן היא הדרך הישרה שיבור לו האדם.

כאשר פנה האברך ללכת עמוס במהילה ארוכה של הוראות והדרכות, ביקשו הסטיפלר לשוב. יש לו דבר מה להוסיף: "ואל תשכח לעזור בבית. אני רואה שאתה בן תורה..." הוסיף ואמר, ומתמיד בלימודך במסירות נפש גדולה, אבל גם בני הבית דורשים תשומת לב. כשתשוב כעת לביתך, תשאל אם עזרתך דרושה בדבר מה..."

"אבל אשתי מוכנה "שאקדיש כל כולי למען התורה", שואל האברך, ורבינו משיבו בלבביות: "אמנם זוהי מצותה וזוהי חובתה, אבל חובתך, החובה שלך, היא לעזור בבית!!!"